

Indsendt.

(Det i 3 søstrenes.)

„Der trænges lys i vesterled.“
 Saa vore sødte mon klage,
 Men Guds ord sagde: Arbejd og bed,
 Om I vil mørket forjage.
 Da bygged de en varme stien
 Det tunge mørke at sprede;
 For hver en stien opsteg en søn,
 At Gud den vilde frede.

Alt serge lyer den varme stien;
 Du nøgled trolig dens flamme.
 Og rindrer rundt dig nok du har,
 Din gjerning blev ei til flamme.
 Thi du var tro i lid og fort,
 I glæden som i sorgen,
 Med stot vendt fra dit eget bort
 Mod ham i himmelborgen

Et tusendstemmigt tal idag,
 Et tal for trofast vifte
 I kampen for Guds rige sag
 I stol og i frist
 Vi bringe dig, du stolens mand,
 For hørt et aar nu soundet
 I saan og arbeid i dette land,
 For haad ved dig vi har bundet.

Den laurbærkrans, du til smykke saar,
 Er ei af florens blade.
 Se, kransen levende for dig saar
 I ungdomsflorer glade.
 Men baandet, som om kransen gaar
 Og livet ud vil vare,
 Det er den hjertelighed, du saar
 Af din discipelsare.

Du hært det hjerte, i kransen lom,
 Det fine blomster og blade.
 Det er de anker og bønner, som
 Idag vi opsender glade:
 Glo Gud dig kraft i mange aar
 Stands kristens kæmper at værel
 Engang vel ogsaa du lænnen saar,
 Guds vord krans at saa bærel.

For saar du blandt os med groanet lod
 Fra mange arbejds dage.

Du kaldes gammel i ungdomsflor,
 Men end er ungdom tilbage:
 Du har en evig ungdoms glød,
 Som aldrig du vil miste.
 Bed troen paa vor Jesu død
 Og troen, han dig viste.

J. R.

**Lærdomme af Guds ord
 og
 fra livet.**

Hin verden.

O min sjæl, du gaar og danser
 Blandt de mange verdens ting;
 Samle dine vilde tanker,
 Er dig ovenfor omkring!
 At, hvad matter Sedars hytter,
 Pleasurim, hvor er dit hjem?
 Lad dit øie agte nøie
 Paa det nye Jerusalem!

Saa synger en sanger, der selv har
 faldt, hvor livet de vilde tanker og det
 jordvænte sind kan tilfredsstille en
 menneskesjæl, og som derfor efter man-
 ge vildfarelsens veie har begyndt at
 vende blikket opad. Er vi ikke altfor
 meget optagne af denne verden og alt-
 for glemsomme og tankeløse overfor hin
 verden, hjemmet herovenfor, faderhuset
 i Guds rige? Trængter og siger vi ikke
 saa altfor meget efter, hvad jordens
 lavere egne har at byde os, at vi glem-
 mer, at vi ikke har noget blivende her
 her, men skulde søge efter et tilkomme-
 de, efter det, som er deroppe, hvor Ari-
 stus sidder ved faderens høire haand?
 Skal vi forsøge paa et stedlil at sige:
 „Bort verden af mit sind og øie,“ og
 saa tage troens og haadets vinger paa
 og flyve opad, at vi kunde sige lidt
 dogom forhauset, der skjuler hin ver-
 den for vort blik?

Der er ingen død mere, siger Jesus;
 der saar lidstræmet ved den trykkaflære
 slod med lægdom for al livens nød
 og smerte; der er alle taarer tørret af;

der er ingen Kirkegaard med sorg og
 saun. Og hvorfor? Fordi dødens
 brænd, synden er brudt, den er evig
 overvunden ved samnets blod, derfor
 springes palmegrenene som fester tegn
 omkring tronen, og dyd og salig glæde
 fylder menneskehjertet; intet kan for-
 styrre denne glæde; han, som havde dø-
 dens dølge, og som holder det arme
 menneske herude under dødens frugt,
 er knust, han kan ikke komme der med
 sine forskrende tankegred, ingen slange
 lurer bagom blomsterne; der er alt bare
 tryk og lys; thi Gud selv, den le-
 vende Gud, er skinrende sol.

Ullerede dette er jo noget saa stort,
 at det skulde vække den dybeste længsel
 og higen i et under synden og døden
 sultende menneskehjerte; og dog vil vi
 gjerne vide mere. Imidlertid taler
 Guds ord, naar „hin verden“ skal til-
 breds, mere om, hvad der ikke er, end
 hvad der er; det er vel saa, at menne-
 skelige ord lidet formaar at male de
 saliges tilstand og liv; vi vilde ikke
 fatte det, saa kundne som vi er til den
 menneskelige tilværelsesform; men allige-
 vel, lad os løfte paa dækket: De
 skal være engle lige, siger Jesus. Eng-
 lene — de er jo indbegrebet af alt
 høit, rent, mildt, alt herligt. Ved
 en engels side vilde vi føle os usigelig
 lykkelige, endfige da, naar vi selv skal
 blibe som engle.

Englene er tjenende aander; at tjene
 er deres liv, gudstjeneste deres opgave.
 Har du nogenstede gjort engletjeneste?
 Er du en kristen, saa har du nok for-
 søgt paa det at være god, mild, bringe
 Guds fred og glæde til den, der sad
 fredløs og glædeløs i verden; og da
 var du lykkelig som aldrig ellers; da
 følte du, hvor det er saligere at give
 end at tage, hvor det er stort at saa lov
 til at gaa Guds erinde i verden. Men
 nu er evighedslivet bestandig, en usig-
 ladelig engletjeneste uden hindring,
 uden syndens modstand hos dig selv
 eller andre, et liv i udførelse af den
 Guds tjeneste, der her kun glimtvis
 fremles igjennem jordophæret, men

som hilsen kommer til fuld udsættelse.
 Synes det ikke loftende? Oja,
 var vi der! O, lad os ofte ogsaa denne
 gang mod høiden, begynde hævde at
 leve i himlen og gaa i Guds tjeneste,
 begynde her at nyde den evige
 lovsang med jubel og tal, saa skal vi,
 naar vi blir opstandelses børn, saa
 fortsatte, kun saa meget mere fuldt-
 vende.

Eller tror du kanske, at du blir
 uskiftet til at leve livet her, hvis du
 skal forsøge at leve i himlen, men
 du er i verden? Er de blevne det, alle
 de, som har vandret Herrens veie her,
 og som nu er fuldvænte i Guds rige?
 O, nei, jo mere du søger opad, der mere
 vil du ogsaa saa tro paa din post
 her og læse den klogskabs, Gud har
 givet dig, og livet her vil bli lyst og
 nyt for dig, just fordi du ved, det er
 forstolen for og begyndelsen til en evig,
 uforgjængelig herlighed.

(M. Jonbl.)

Evas første bal.

Indledt.

En sand hændelse.

(Fortællelse.)

Reisen til Kaiserworth blev ansees-
 bet af det deiligste fornærmede. Kvinne
 og velstående naturformer undlod ikke at
 gjøre indtryk paa Evas ungdommelige,
 høit vedtrøstet sind, og fremkaldte en
 lang afslans af hendes tidlige glæde;
 men neppe gik et smil over hendes an-
 sigt, før det efterfulgtes af et sul og et
 vemodigt blik. Det var kun udsættelse
 at glade solstråler bevægte hende, i
 hjertets dyb herkede mørke og sorg —
 en tung, mørk synderkjendelse.

Generalen søgte at oplive hende ved
 underholdende, historiske fortællinger
 og romantiske sagn fra de gamle rids-
 berborge ved Rhinens bredder; fejte
 Gertrud fortalte om blafte skænes
 blifomhed; men intet formaaede at

gjætt det indtruf paa Guds, som jonet af Kaiserens, dette af kristelig Hærlighed nedlagte seremoni, som var opoffret til en Høn Herrens blante, ber snart udskroter sine kæftige grene over hele jordens frede. Det var med en fælfte af ondagtfuld ærbødighed, hun indtraadte i dette famfund. Guds almagt havde aldrig før forfættet hende saa imponerende. Storhedens majestæt bragte hende til at glemme Hærlighedens under, og hun bævete.

Den simple høitidelighed var forbi. Dialonistefædelstjen var slutet. Alvorlige ord var blevet udtalte og hende herovt de fleste af tilhøvernes hjerter, gennemtrængt nogle, og blandt de sidste var Guds.

Den iver, hvormed hun havde omfattet tanken om at komme til Kaiserens, havde været en dunkel anelse og et haab om, at hun her skulde finde ledelse og støtte, uden at hun havde gjort sig rede for, hvorefter denne ledelse skulle bli. Nu syntes det hende, at det paa engang blev hende klart, at den eneste frelse, som fandtes for hende, var helt at hengi sig som offer til den Gud, hvis vrede hun sølte hvilede tungt over den ved synden forbandede jord. Det var en mørk tro, uden evangeliet liv og lys, hvis velsignelser omgav hende, og dog formaade den i hendes unge hjæl at lende begripligheds tid. Hende ble straalende gennem taarer, hun nandede vdt, men let, som om hun blev befriet fra en tung byrde, hendes hele haldning var forandret.

„Papa! vil du ogsaa nu soare ja til min bøn?“ sagde Guds, da hun blev alene med sine forældre. Faderen saa forundret paa hende. Det var ikke mere det indsmigrende barn, der ved Hærtign vilde opnaa sit maal; det var en alvorlig beslutning angående, med fuld bevidsthed om, at hun vilde møde modstand, og dog fast bestemt paa at seie.

„Guds vil du?“ spurgte generalen hurtigt.

„Vil her. Jeg vil være dialonist!“ Guds hender var fast sammenkættede, hun anstregte sig for ikke at skjæle for faderen og saa op til ham med et ødmøgt og bedende bli.

„Du dialonist?“ lødne han. „Hvorefter kan du være at komme frem med saadan galhed?“

„Nei papa! Jeg er ikke gal; men jeg tror, at jeg kan bli det,“ sagde Guds og blev kald som marmor.

„Børn! et fede barn! kerofte dig.“

udbrød moderen, og stædte hælteren gædende i sine armer.

„Is mama! det er ro, det er fred, jeg søger.“ Guds hende sit smerte hende mod moderens bryst.

„Og du tror, at du skal finde ro, bli fra dine forældre, omgivet af fremmede, nedtryngt af anstrengende arbejde? Al Guds! Guds! er det saaledes du efter ø?“

„Mama! Du maa ikke tale saaledes — vdt du, hvor jeg lider.“

Generalen gik i høftig sindssvælgelse op og ned af gulvet; nu stod han med forslagne arme foran Guds og sagde med en stord, befalende stemme:

„Dvorn har sat dig disse nykker i hovedet?“

„Jagen! — hvds det ikke er Gud.“

„Lad ikke om dine nykker, som om de var guddommelige indgivelser. Det er vel fæster Guds, som har indgivet dig denne forrykte tanke.“

„Nei, hun har ikke indvirket paa mig.“

„Men en anledning maa der være. Sig mig sandheden! hvad er årsagen til denne lde?“

„Mit første bal.“

„Din ungdom, mener du.“

„Nei! lad mig sige sandheden. Jeg har ikke før kunnet, men nu maa jeg.“

Og hun fortalte om sin fare, sin redning og de forfærdelige tanker, som siden havde forfulgt hende. Generalen, den stærke, kæftstuede mand, der uden at blygte havde trodset faren paa valpladsen, blev saa overvældet af denne beretning, at han skjældende maatte læse angstføden af sin pands. Moderen lod sig forstøvet, ikke et ful formaade at trænge sig frem gennem hendes bløde læber.

„Elskede forældre, lau I nu forstaa, at det ikke er nykker, ikke mangel paa Hærlighed, som driver mig til at udstrække hænderne efter det salte arbejde, ligesom den brudende udstrækk dem efter redningsplanen?“

Det varede længe før Guds fik noget svar paa dette spørgsmaal, og endnu længere før svaret blev bifaldende; dog endelig seirede hendes bønner, og hun fik tilladelse til at gennemgaa et prøvemaal i dialonistefædelstjen.

Si lau ikke følge hende i dette aar. Det er allerede antydnet, at det var under tvøens byrden, at Guds begyndte det med lde, som hun haabede, skulde gjen gi hende fred og ro; men ogsaa hun maatte føle lovens afmagt til at udføre forsoningens verk. Hende arbejde blev dog ikke ganske uden velsignelse,

blange nye og store interesser vaagne de hos hende, og vdtfømheden for at finde andre mad, gjenop hende ildtelt efter den vdtvds kraft, som hun under den tunge kamp med sine gamle tanker aldeles syntes at have mistet.

Det lau ogsaa naturligt, at hun, forsmagtende af tvøit, ikke skulde lættes af ordet om det levende vand; men hvor ofte og under hvor forskellige stiftelser gientager sig ikke den sandhed: „Med seende sine skal de ikke se!“

Over den Høllars Guds sine hollende dog intet forhørbellens mærke, og der kom en tid, da hjet op, if klart for hendes indre høn og hollde hendes hjerter med lod og pris; men denne tid kom først, efterat hun trent og mobilis atter var vendt tilbage til hjemmet og paa forældrenes den haabde oplyst ønsket om at blive dialonist. Det var da Herren ret tog hende afsted og anandede hendes sine. Hun blev atter hjemmets solstraale; men hendes glæde var nu ikke længere blot en legende glæde, ubefjendt med tvøts alvor, — den haabde sit udspring af betagtheden i den seier, som overvinder verden, den haabde antaget en varmere og dybere karakter.

Fortæller.

Den fattigste er den, som er vennekøst.

Seattle.

Immanuel lutherke Kirke af den norske Synode, Hjernet af Olive St. og Minor Avenue, Late Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

Iste Søndag i Maaned: Engelsk Gudstjeneste om Formiddagen, og 3die Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aftenen. Ellers alle Gudstjenester paa Norsk.

Søndagsskole hver Søndag kl. 10 Formiddag. Undervisning haade paa Norsk og Engelsk.

Ungdomsförening hver Fredag Aften kl. 8.

Q A Klub, Pastor 1628 Minor Ave. Tel: Red 4053

Gudstjenester i Vor Frelseres Kirke, Tacoma.

Den 2 april, formiddag og aften ved past. O. Skottebyl.

DRS. ROBERTS, DOEBNER AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490

TACOMA W

Student-Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave Tacoma, Wash

J. M. Arntson,

North Sagfører,

Notary Public,

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter: saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms City Hall

TACOMA WASH

Lutherisk Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Rekruttere Hus ved nye Washington for Emigranter for Børge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmidlshær, træffes i Pilgrim-Hus og har Emigranterne bli med Raad og Daad.

Høst, som kommer fra London, Hæret med Belt Line Street car lige til Lyden.

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udsalg af Stolebøger, Selmebøger, Bøder, Romaner og Koller samt alt, som tilhører en vel afstøret: Bog- og Papirhandel.

Ordre bl. Post sendes hurtig.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers

1308 Pacific Ave.

Vort arbeidsfelt.

A Funeral Sermon.

Contributed.

It is hard to part with those we love. Even if it be only for a few months, and we expect to meet them again, it is so hard to part.

But when we must part never to meet again on this earth, then parting almost rends the heart.—How sad to view the remains. The voice we loved to hear is mute. The face that glowed with beauty is pale and without expression. The eyes that gleamed with affection are closed, and the fair form that moved about so gracefully, once the object of our most tender affections, is cold and lifeless. And soon even these remains will be hidden from our sight in the cold, dark bosom of the earth.

Indeed, it is hard thus to part with those we love. If we then had no hope of ever meeting our dear ones again, I do not understand how we could possibly bear it. If we should profess and believe, as indeed some do, that there is no God, no Lord, no hereafter, how could we be comforted?

What comfort is there in the saying so often heard: "We must all go that way?" The four-footed brutes and the creeping reptiles could say as much if they had the gift of speech.

But the true Christian not only believes, but he knows that there is a God, not only a first cause, not only a living principle, not only a supreme being, but a personal God, who is everywhere present, all-wise, and all-powerful, perfectly good and perfectly righteous. And he knows that this God is dealing with us individually, just as one person deals with another. The Christian believes that this God is so personal that you can, as it were, lay your very hands upon him, for he has revealed himself as a man in the God-man, Jesus Christ, who was crucified and died on the cross. As such he suffered for our sins and paid for our ini-

quities: the chastisement of our peace was upon him and with his stripes we are healed (Is. 53, 5).

The Christian furthermore not only believes, but he knows that he has a soul that came from God and goes to God. He knows that this soul is immortal, so that even if he has "shuffled off this mortal coil", he still shall live with his God in perfect peace and happiness.

And therefore he not only believes but knows that there is a hereafter; that beyond the grave there is a life that shall last forever; that after this short life of ours on earth—70 or 80 years at the most—there comes an endless eternity, an eternity with pain and remorse for the unbelievers, the ungodly, the unrighteous; an eternity with unspeakable bliss to all who have lived and died in the faith, which is in Jesus Christ. And when we are gathered here to-day to show our respect to the remains of a fair youth and to dedicate the same to earth by a Christian burial, we do so because we venture to hope that she died in the Lord, believing on his name.

Only 15 years and 4 months old, she was attacked by a sudden sickness and nipped from this life as a budding flower is nipped by an untimely frost.

About her life I know but little. Whether she was an exemplary child in her home you, her parents, know best. What her conduct was outside of the home you, her neighbors and playmates, know better than any one else. And what was her true relation to God, he only knows fully who searches the heart of man.

But she confessed, that she believed in Jesus Christ as her Savior who died on the cross for her sins, and that by his blood he had blotted out all her transgressions. And for this reason we should feel glad to-day in the midst of our sorrows. For even if she had been the best person that ever had lived since the fall, that could not have saved her "for that all have sinned, and come short of the glory of God."

Only for one reason can we hope for her salvation, and that is because we believe she died in the true faith in Jesus Christ.

And now, parents, relatives, and friends, who to-day bewail the loss of one you dearly loved, as truly as you believe that she died believing in Jesus Christ as her Savior, so truly you ought this day to rejoice in your sorrow, and smile through your tears.

Not for what she has done to God, nor for what you have done to God, but from his infinite grace and mercy he has, by his own blood, blotted out all her transgressions, and given her that beautiful wedding-garment—the righteousness of Jesus Christ—all as a free gift without any of her merit and worthiness. Truly she may say therefore:

"Jesus' blood and righteousness,
My beauty are and festive dress,
With this I shall fore God prevail,
When I the heavenly portals hail."

When you think of this, that she has entered where Jesus has prepared her a room, you ought to thank God rather than weep.

What is your loss for a short time, is her gain for eternity.

We all sympathize with you in your sad bereavement. We all feel for you, as you bewail that death came as an unwelcome guest and plucked the blooming rose from the garden of your home. But let us not weep as those having no hope. Let us rather rejoice at this that we believe the Lord has planted her in better soil.

We are so apt to think of what she might have been, had she lived. But, friends, think not only of the joy, consolation, and honor she might have brought you; think also of the sorrow, anguish, and pain she might have brought you, had she been left exposed to the temptations of a deceitful world.

How many things might have happened, God only knows. You

would therefore be against her true happiness, if you should wish her back again.

The ordeal is hard, I know, yet the ordeal of Job was harder still. You have lost one child, and several remain. He lost all his children, and that in a moment, without warning or preparation. Yet he bowed to the will of God saying: "The Lord gave and the Lord hath taken away; blessed be the name of the Lord." His example is surely worthy of your following.

In this life you will never meet her again, that is true, but it is surely your desire to meet her again in the hereafter.

But, if this is your desire, you must go where she is. You must say from your heart with David: We shall go to her, but she shall not return to us.

But if you wish to go to her, you must also find the way, and the way is Jesus Christ. And Jesus Christ you will find through his word and sacraments. We come to Christ only through the means of grace, and these are the word and the sacraments.

Therefore, if you wish to meet with your loved one in heaven, you must diligently use the means of grace that you may be saved.

Surely by this visitation God will encourage you to look forward to the final hour with longing; surely it has made the word of God dear to you and the world loathsome and bitter. Let therefore your daily exercise be to study God's word, and abide by its truth in faith and life, so that Jesus may be also your staff and comfort in the last hour. Amen.

Gudstjenester.

O. Skottebø's felt.

Saßøen. Engelst gudstjeneste 9de apr. kl. 3 p. m. ved past. Sperati.

Diafva. Engelst gudstjeneste 9de apr. 10:30 a. m. ved past. Sperati.

Om aftenen den 8de holder Søndersforeningen fest. De møder desuden til sit regulære møde den 10de apr. kl. 1 hos mrs. G. S. Rindgen.

Den Kristnes forhold til saloonen.

(Referat ved samtalestedet i Stormood.)

Den bedste maade at bekæmpe saloonen paa er med Guds ord. Naar vi derfor oplæser dette emne ved et kristeligt samtalested, da er det, fordi vi tror, at i Guds ord har den bedste og kraftigste maade at modarbejde denne, som alle synder paa. Naar vi saa først til at bli kristne, da blir ogsaa denne synd dem affjællig. Og kommer Guds ord, som er en Guds kraft til selvgjørelse, ind i hjerterne, da faar de magt til at modstaa og overvinde ogsaa denne saie last. Derfor er det vor inderlige bøn til Gud, at vi alle maa forhaandslingerne i denne sag maa bli grebne og styrkede ved hans ord. Vi kan redde og styrke os mod denne forvædelige forsmædelse.

„Gud la! os i din kundskab fremmes,
At det vi lærer, aldrig glemmes,
Men vokser med os dag fra dag
Til kristi alders fulde maade,
At vi hos dig maa finde naade,
Og du i os bli velbehag.“

Som i betragtning for samtalen vil vi tage et afsnit af Guds ord, som er os alle vel kjendt. Det er maaske den del af hele bibelen, som vi hyppigst har læst og grundet mest paa. Ja, endog de smaa børn iblandt os kjender vel til dette afsnit og kan det udenad.

Dette ord findes i Matt. 6, 9—14.

Fader vor, du som er i Himmelen!

Helliget werde dit navn;

Rommæ dit rige;

Ste din vilje, som i Himmelen, saa og paa jorden;

Giv os idag vort daglige brød,

Og forlad os vor skyld, som vi og forlader vore skyldnere;

Og led os ikke ind i fristelse,

Men fri os fra det onde!

Thi dit er riget og magten og æren i evighed. Amen.

I lyse af disse ord vil vi i Jesu navn betragte den kristnes forhold til saloonen.

Allerede det første ord i denne bøn aabner for os en verden af skjønne tanker og inderlige formaninger. Gud lader os talde sig vor fader. Det er den kristnes store forret, at han kan kalde Gud sin fader. Gud er himlens og jordens og alle menneskers fader, men han er den kristnes fader. Det er særnesforholdet, kjærligheden mellem den kristne og Gud, som her kommer frem. Derfor siger Luther i den lille katekismus: „Fader vor, du som er i

himlene! Hvad er det? Gud vil hermed lufte os, at vi skal tro, at han er vor rette fader og vi hans rette børn, for at vi trofast og med fuld tillid skal bede til ham, ligesom gode børn beder sine kjære forældre om noget.“

Men siden nu Gud er den kristnes fader, og den kristne er hans rette barn, da følger, at den kristne intet heller vil, end være sin fader lydlig og gjøre det, som han glæde ham. Han frøgler intet andet saa meget som at gjøre noget imod ham. Han er bange for at opvække hans vrede ved nogen synd. Diger derfor alle tilfællelser og synder siger han: „Hvorledes skal jeg gjøre denne store ondskab og synde mod Gud? Over gang han merker noget, som er Gud imod, siger han om det:

„Vig hjer syndig lyst herfra!

Jeg har sooret Jehova

Med et evigt heiligt ja.“

Guds ord er for ham regel for hans tro, lære og lid. „Dit ord er en lygte for min fod og et lys for min si.“ Og saa længe den kristne gjør dette, da blir det godt med ham. „Derfor I blir i mit ord, er I sandelig mine discipule.“ Da anammer de ikke en trældoms aand til frygt, men en sønlig ublaarelses aand, med hvilken de raaber Abba, fader.

„Fra lys til lys de vandre saa,

Og har i lidets prøvstand

En salve for sit hjerte

Mod al sin sorg og smerte.“

Saa blir da spørgsmålet dette: Hvad siger Gud om saloonen? Er det et sted, hvor vor fader gjerne vil, vi skal være? Hvad siger Gud i sit ord om dette?

Kjære venner, vi ved alle svaret: „Salig er den mand, som ikke vandrer i ugudeliges raad og ikke staar paa synderes vel og ikke sidder i spotterens sæde.“ I saloonen, der har du sandhed spotterens sæde. I en kuelpe, blandt rævende joitebrødre, er der intet tilovers for ham, som er den kristnes fader. Deres haanlatter spotter den heileste. De siger: „Lader os sønderrive deres baand og kaste deres reb fra os.“ Vi har saa god anledning til at se dette hver dag, og saa rig anledning til at se saloonens forbandelser, at vi ikke behøver at opholde os længere ved den side af jagen, men kan sige, hvad engelen sagde til Lot og hans hustru, da han førte dem bort fra det brændende Sodom: „Fly for dit livs skyld, se ikke bag dig og hans ikke paa hele stigten, fly til bjergene for at du ikke skal bli dorykket.“ (1 Mos. 19, 17.)

I næste nummer af Herald skal vi høre mere om denne sag, og lade den første og anden bøn i Fader vor lufte sit lys over den.)

M. A. G.

Bradish Grove, Febr. 1905.

Dr. rektor!

Naar nogle linjer fra dette sted ikke er ud af den gyldne middelvej, da mange inden vort folk i øst og vest ikke har store oplysninger om denne sag. Den mand, som har bragt os mest frem for dagslyset er den saa vel kendte Bryan, den slagne populist kandidat. Licentiat har vi her, som i alle andre stater, dygtige mænd; men de bevæger sig for det meste inden sine egne grænser, og gjør sin gerning uden synderlig proklamation.

Men det var jo ikke politisk, jeg vilde skrive om. Nei langt ifra; thi slige ting forhaaler jeg mig ikke synderlig paa. Den sidste folketælling viser, at her i Febr. boede 2,883 nordmand. Om dette tal har holdt sig eller er blevet forøget, kan der være beste meninger om. For nogle aar tilbage udgjorde tallet af vort folk paa grund af tørke. Nu derimod i mange aar har vi haft gode avlinger, og folk i det store og hele har gjort store fremstribt. Men spredte er vort folk her, og dette har bevirket, at kirken ikke kan naa dem saa ofte, som er nødvendigt. Og dog, det er vist ikke mange, som kan klage over, at den ikke har gjort sin pligt.

I Boone og Madison Co's er vistlig ungdommen samlet. Her er nok saa store settlementer. Den nordste synode har været i aktiv virksomhed her siden 1874. Oprindeligt var her kun en menighed, som blev listet 30te aug. '74 af past. Erbal. Videreidig detjentes menigheden af Erbal, Hilmén og Roe, indtil P. L. Hilmén i slutningen af '75 blev fast prest. Menigheden voksede nu saa hurtig, at det blev nødvendigt at dele den i tre, nemlig: Trefoldighed, Immannels og Vor Frelsers. Disse blev nu betjente af Hilmén til '90, da han flyttede til Crookston. Efter ham havde vi Lunde, Guldbraaten og N. Larsen, indtil past. N. Turmo tiltraadte. Han har nu været her i snart 11 aar til megen velsignelse, og vi har nu kirker i alle menigheder, og en rummelig presbeteriat. For 2 aar siden blev M. Polcy prest for Trefoldigheds menighed i Newman Grove. I det sidste var temmelig vidstrakt. Der-

uden trængte bymenigheden en prest i sin midte.

For barneskolen er der ogsaa gjort afsluttet. Disse menigheder har nu 8 maanedes fast religionskole og har fast ansat lærer. Dette maa vi sige er bra for os at være; thi her er ikke over 90 familier i dette kald. Men mere kan gøres paa dette omraade og vil ogsaa bli gjort i den nærmeste fremtid. Religionskolen er vigtig, og vor kirke har taget sig af den i de senere aar med energi og kraft, og frugterne hvi og her blir synlige, som mere end glædeligt er. Vi skal ogsaa have den tillid til vort samfund, at det gjør alt, hvad der staar i dens magt for at fremme denne sag.

Men vi, hver og en af os, skal haade i ord og gerninger vise, at vi ogsaa gjør vort; da skal den sag vinde frem til stegens bedste. Vi kan ikke vente af vort børn, at de skal bli gode kirkefolk, uden at de ved hvorfor. Her maa lægges en fast, solid grundmur, hvis ikke fremtidens kirkehus skal ramle overende. Hvi og her i verden har den sande kirke gaaet under, i. eks. i Rom, Korint og alle andre steder, hvor sandheden ikke blev plantet i barnshjertet. Guds kirke vil altid være i verden; men den taget bort som straf og straffet til andre pladser, hvor jordbanden er mere møtangelig.

Ror.

Vejendtgjørelse.

Puget Sound kreds af den næste synode afholder sit regulære møde i pastor Stubbs menighed, Seattle, fra 11—13 april, begge dage inklusive. Mødet begynder kl. 10:30 formiddag med prædiken af past. Tjernagel. Forhandlingssagenstaude ved mødet:

1. Kiterens intrament. Ref. pastor O. J. Ordal.

2. Udveien af den kristne vidnesbyrd. Ref. past. Sperati. Supl. Dale.

3. Menigheden en guddommelig indstillelse. Ref. pastor Tjernagel.

Menighederne inden kredsen behøver om at sende delegater. De, som agter at overvære mødet, bør melde sig til past. H. K. Stub, 1026 Minor Ave., Seattle, Wash.

Gud veligne mødet!

O. J. Ordal, H. D. Bjerte,
form. sek.

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugeskrift, et religiøst ugentligt, udgivet af presbiteren for Pacific distriktet af den nordlige synode ved H. P. Xavier som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret..... 50 Cts.
halvaaret..... 25 Cts.
til Europa for et aar..... 75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Rest godhedsfyldt betale, at man ikke længer forterer Pacific Lutheran University Association og Pacific Herald under et. Om de end ikke er ligesaa strengt adskilte, som Høsten og Løsten, ja ønsker de dog at bli behandlet hver for sig, da de jo har hver sin gryde at løste under. Alt, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herald, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale Ratten for sig, maa sende sin sidste Rattetelling eller andet oggive en ganske ueligbet betrielse over lottens beliggenhed.

Mede penge i almindelige breve er altid paa offenerens eget ansvar. De kan komme frem, men kan ogsaa komme død, og ingen ved hvor.

Godt, at du ikke oplyser bladet.

Bedre, at du læser og betaler det.

Bedst, at du faar en eller flere nye abonnenter med dig — at læse og betale. Til da kan du endog faa — "Fodture i Egypten og Palæstina."

Man har nu nemlig sat os i stand til ikke alene at skaffe Herald en ny træk, men endog at gjøre følgende tilbud:

Abonnenter, som betaler ud sin gjæld til bladet, sender for et aar i forskud og faar to nye betalende abonnenter med sig, kan saa sig tilsendt en bog, som heber: "Fodture i Egypten og Palæstina." Bogen indeholder over 200 sider godt læsestof, er forsynet med hen blikke og er godt indbundet. Den, som i sin tilgjørde disse fodture, heber H. Threnogel. Dette tilbud gælder ogsaa indvæner, som i forskud betaler bladet for sig selv og for to nye abonnenter, naturligvis, saalænge, som opriget varer, det er nemlig den begrensede antal eksemplarer, vi ræder over.

"Det er for galt, at han skulde bli prest."

Saa blev der sagt om en musikalsk prest blandt os. Det var vel det bedste, vedkommende vidste at sige — den gang i skald. Der er nok maugt og meget sagt om slige ting ogsaa. Om en eller anden har man fra gamle dage af sagt ogsaa det: "Han duer ikke til noget andet heller, han kan bli prest, det er han just passelig til." Om en anden har man sagt: "Vel, han skulde ikke ha bli prest; prokurator skulde han ha været." Hider om en anden prest har man sagt: "Han skulde ha været en forretningsmand; han var just som skabt til 'business', osv.

Men hvad ved vi om Guds veie og styrelse? Vi ved, hans veie er altid gode, om de end ofte er underlige, ja, ufattelige, saa er de dog altid de bedste.

Vi ved ogsaa dette, at ingen er for godt begavet, men mangen en er for lidet begavet til at være prest. Hvem meget er betroet, af ham krædes der mere. Men en ting forlanger Herren af alle sine tjenere, — den mest og den mindst begavede — det er trofast. Forherre ved jels, hvem han indfatter i, og hvem og naar han afsætter fra prestembedet.

Den høfligbegavede prest tænke ikke: "Jeg er kommen paa en gal hulde, min begavelse kommer ikke her til sin ret." Er han tro, saa skal han nok finde ud, at der er brug for hans begavelse.

Den lidet begavede maa ikke tænke saa: "O, denne gjerning duer ikke jeg til, bedst jeg slutter, jo før jo hellere." Er han ad retmæssige veie kommet til embedet, og han der er tro, saa vil det ikke sig, at der er brug ogsaa for hans ene talent.

Men den i fattige faar tjenende prest gjør vel bedst i at passe sammen og gaa, for paa en anden maade at arbejde for det daglige brød for sig og sine — hvis han har nogen, som han falder for sine?

Ogsaa her har baade tilhørere og prester ofte spundet. Tilhørerne deri, at de ikke tilbørlig delte det legemlige brød med ham, som forsøgte at dele med dem det aandelige brød, ikke tilbørlig kom ihu, at en arbejder er sin egen værd. Og pastoren kan være forbitingsfuld, tankne i gjerningen, laudne til beancen, og derfor snart modløse og raadeløse. Det er virkelig slemt, at en prest maa plædes af sneringsførg, som om han ikke havde mere end rest af forger alligevel; men han har aldrig

glemme, hvilken herre han tjener, og at denne herre har enhver nok af engle og ravne, som vil ta vare og bringe brød til hans tro budbærere. Vær du kun tro i din gjerning, din herre har raad for dig, og han gaar aldrig fra sine løfter. Dette ord faar evig fast og gælder ogsaa prester: "Jeg har været ung og er bleven gammel, men ikke har jeg seet den rejsfærdige forladt eller hans aftomsføgefter brød."

Los Angeles faar sin prest og ligesaa Tacoma. 12te marts ordineredes i Northwood, Iowa, teologisk kandidat Olof Gger til prest for Vor Frelseres menighed i Los Angeles. Ordinationen udførtes efter fuldmagt fra formand Hoff af Dr. G. S. Stud.

Og teologisk kandidat, Ove J. G. Preus ordineredes i Decorah, Iowa, sidste søndag den 26 marts, og mandag den 3 april vil han sammen med Sperail rejse fra Decorah hiderover.

Vi ønsker disse unge arbejdere i Guds lide velkommen til det end store arbejdsmaal. Gud satte dem til megen vellykkelse!

Følge en uylig offentliggjort beretning fra kirkestyrelsen i Sadsien er i løbet af de sidste fem aar 4,001 katolikker gaaet over til den lutheriske kirke, mens kun 236 er gaaet over fra katolikken til den katolske kirke. At.

"The Ill. Home Journal" for marts har en artikel "A black page of crime," som kan gi en noget at tænke over.

Der fortælles at dette lands statistikere har vist, at de fleste forbrudelser i dette land begaaes ikke af fremmede, men af de indfødte amerikanere. Nu føier flere hospitallæger nye anklager mod disse. "To velkendte læger i Chicago besidner, at i den by alene 60,000 barnemord begaaes aarlig. Og atter er det de, hvis hjemland Amerika egentlig er, som faar fremst i rækken.

Artikelen slutter blandt andet med at si: "Hvordan kan man i lyset af disse fakta erklære, at verden blir bedre, og at amerikanerne er de bedste eksemplarer af mennesker." Tænk, 60,000 bare i en by!

Er disse anklager sande, som nok ogsaa kan fremgaa af præsidentens tale om rase-selvmord, saa er det i sandhed

et mørkt billede. Selv Japen for i tiden med dens barnemord til Gangesfloden overgaaer ikke dette. Og dette i et af de mest civiliserede lande paa jorden!

Og disse usoble barns mord er i sine efterblikninger værre end andre andendare mord. Et minde her, hvad en mand i New York siger, som har viet sin kraft til at ophjælpe menneskene fysisk og moralsk ved at paapege fejlene ved alle saadanne sociale synder: "Den kvinde, som begaar en saadan forbrudelse, sender ikke til, tviler ikke over dens virkninger. Hun synes ikke at fatte, at det hun saaledes gjør vold paa naturens love og sit legemes naturlige funktioner, begaar hun en forbrudelse, hvis virkninger ofte vil bestå med hende hele livet igennem. . . . Det dræber barnet, det dræber alt det bedste og ædleste i moderen." Den poatiser saa, hvilke legemlige lidelser og straffe næsten uden undtagelse følger, nævner ogsaa den moralske forbrudelse, som følger af en saadan handling.

Ja netop her er satsen stærk. Moralsk dræber det ogsaa den, som begaar mordet, bringer ulpfe og splittelse ofte ind i hjemmene, bringer børn til verden, hvis saadanne senere fødes, der som selvskyldige bærer paa et legeme og en aand, som har faaet et knat, der aldrig vil ganske udletes i dette liv.

Herrens ord: "Jeg, Herren din Gud, er en nidkær Gud, som hjem søger sændrenes misgjerninger paa børn, paa dem i tredje og paa dem i hjerde led, blandt dem, som haaber mig" (2 Mos. 20, 5), sluder vistlig sin oplydelse ogsaa her.

Betalt paa Herald.

Mrs. J. Rudy 22, Mrs. Trudine 21, Mrs. R. J. Meland, H. Nelson, Johannes Gengen, Mrs. Warren Hansen, Mrs. H. Christensen, P. Petersen, Mrs. Anne Walter, Martha Egerd, Paul Johnson, O. O. Gould, O. Gustaf, Mrs. 20; Ole Olson 60c, P. R. Hugaard 21, J. O. Joren 21.

Et domme efter enlige familier vilde verden ikke være meget bedre, hvis om alle virkelig var bedre.

(Mom's Horn).

Fra Møderkirken.

„Stenene taler“

Dette kunde læses som oversættelse over en ny bog af G. R. Gander. Bøgerne leverer i „Sandskabet“ en anmeldelse af denne bog, hvoraf et kort uddrag her har sin interesse.

Dr. Gander er en fremragende østerlandsk oldforsker. Han udvandrede 1878 til leder for en engelsk videnskabelig ekspedition og har siden stadig studeret udgravningerne i det gamle østland. I det har han nu gravet 16,000 udgravninger. Han har en enorm lærdom og et forbausende kendskab til gamle ældre og nyere litteratur paa dette område. Han finder sig ikke selv frem, men lader sin Højskolelærere tale. Det eneste, der nu og da kan sætte ham til at udtale en betydningsfuld til videnskaben, er „den lystige foragt“ for bibelen, „der vidner tydelig om uvished.“

Hans undersøgelser gaar væsentlig ud paa af udgravningerne at fastslaa de forskellige sprogs eendommeligheder, deres forandringer gennem tiderne og deres gjensidige indflydelse paa hinanden. Formentlig gjælder dette det hebraiske sprogs forhold til andre sprog.

Hans maal er ved sammenlignende sprogstudium at fastslaa de bibelske beretningers troværdighed og de bibelske bøgeres afvælgelse og at prøve paa lideligheden af den bibelske tidsregning. Denne stemmer næsten fuldstændig med udgravningernes tidsregning. I et tidsrum af 1500 aar er forskjellen kun 15.

Godt siger nu Dr. Gander med hensyn til den nyere vantro bibelkritik angaaende de Mosebøgerne? Han siger, at de Mosebøgerne forfattede paa Moses' tid, maaske de bære merke af de ægyptiske sprog, der under Israels lange ophold i Ægypten maatte have indvirket paa det jødiske sprog. Og nu finder man det mærkelige, at Mosebøgerne ikke blot er opblandet med ægyptiske ord, men endog er påvirket af ægyptisk grammatik. I senere bøger findes ikke spor af ægyptisk indflydelse, men derimod af andre sprog, som f. eks. hebraisk, som kom i berørelse. Dette er slående.

Bibelkritikken har gjort meget væsen af de formentlige sprogforskelle, som findes i bibelen i form af navnord og sætninger. Dr. Gander læser dette paa et

meget enkelt maade. Han gaar ud fra, at de ældre bøger i bibelen er skrevne med Hælforskrift; i denne var enkelte tegn saa lige, at de let kunde forveksles. Han prøver sin metode's rigtighed ved talrige eksempler. Og saa uoverensstemmelser i tidsangivelser opklares paa samme maade.

Den saakaldte „Høiere Kritik“ har ogsaa malet svært med at sondelemme Mosebøgerne, ibet det paasaaes, at det er en senere forfatter, som har sammensat disse bøger efter forskelligeilder. Og saa med hensyn til denne tilbedingssteori lader Dr. Gander udgravningerne tale. Kritikken har af den omstændighed, at der i 1ste Mosebog bruges som navn paa Gud snart „Jahve“ (Jehova, „Herren“), snart „Elohim“ („Gud“), draget den forudsætning, at der maaske have været to forfattere (Jahvist og Elohist.)

Dr. Gander paaviser nu, hvad ogsaa de moderne kritiker maaske vil sige, at der i grunden var kun et hovednavn paa Gud, nemlig „Jahve-Elohim“ (Herren Gud). Oprindeligt var de hellige skrifter skrevne paa tavler; siden blev disse afstrevet f. eks. paa papyrus. Det var da flere afstivere, og enhver fik et andet navn. En kunde da forstaa navnet Jahve-Elohim til blot Jahve, en anden til blot Elohim og atter andre bruge begge navne. Og saa her leverer han beviser, og hans metode staar fortræffelig til. Han paaviser ogsaa rent tilgængelige grunde for den afvælgende brug af de to gudsnavne.

Dr. Ganders bog er et fortrinligt indlæg i dagens strid om bibelen.

Den moderne vantro bibelkritik maaske har nu længe nok forjagt at lade sig blaa i øinene ved sin hadige pulten paa „videnskaben“, at de af „videnskabelige“ grunde var nødt til at forlade den gamle kristne tro paa bibelen som Guds ord og at omstabe den i den høiere kritiks støbelse. Hvad mon de nu vil svare, naar en af alle anerkjendte videnskabsmand møder dem paa deres eget felt og paaviser, at stenene taler i fuld overensstemmelse med bibelen?

(Red. D. S.)

J. P. P. siger sa engang: „Den eneste sidding i kort land et menneske kan fylde tilstrækkelig uden nogen forberedelse, var ved den omstændighed, at han er født, er — en idiot.“

H. E. Anderson

John Holleque

**Norsk Hardware Handel
Palace Hardware Co**

Hovedkvarter for alle Slags Jernvarer saavel som Redskaber Maling, Olie og Færnisser.

Maling sælges for nærværende til Indkjøbspris. Trænger De Maling, saa undersøg dette for De kjøber.

1540 Pacific Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Gash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE
TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Batters
Klæder, Undertøj, Hætte og Sko
10 Procent Afslag til Studenter
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven, Stephen M. C. Appleby,
Cashier, Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE BLACK 2007,
TEL. RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH

**PHOTOGRAPHS
Aaberg**

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.—Tacoma

When in need

Of Painting, Paperhang-
ing or Galsomining, call on
B. Benson, Parkland, Wash.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

EIERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerrecepter, Skriftstoffer og Tol-
kreticles.

De B. Lien har mange Aars Er-
faring som Apotheker, er altid tilstede
og man kan der trygt stole paa at saa
Recepter udfaldte med Omhu og Nal-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

1115 Tac Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

**BIG SALE ON WRAPPERS
ALL SIZES**

\$1.25 Quality goes at 75c
Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Oleoid
E. G. TROMMALD

**UNIVERSITY
MEAT MARKET**
A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Boleker til
Parkland lutherse Børnehjem, mærkes
at „Deoden“ har stillet til „The
Parkland Lutheran Childrens'
Home,“ Parkland, Washington.

Mrs. T. Parlen.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St.
cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 7296

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i
virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
derfor ikke paa betingelserne, naar det gjaelder at anstaae lærere eller
anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høste nytte. Skolen
har nu otte fast ansatte lærere, alle med store aars erfaring. I de 10
aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
saaledes haat behøvet anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific
kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den islandske be-
amerikanske befolkning herude stiller til en
skole, og hvorefter den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kursus: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
uden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for ny-
kommere.

Hvad det koster. Skolepenge, bøger, og bøger for ni maane-
der beløber sig til omtrent \$150.00. Indskrivningen begynder den 4de
Oktober. Skriv efter katalog.

Adresse: R J Song,
Parkland, Wash.

WE WANT your trade for Bicycles
and Bicycle Goods and do your
Repairing. We guarantee all Goods sold
and work done.

We have the Rambler, Columbia, Read-
ing, Standard, Crescent, Rugby and
Shapleigh Special \$25 to \$50.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce, St. - TACOMA, WASH

Lindahl

PhotoStudio

(ground floor)

Lucerne Bldg. 903 Tacoma Ave
Tel. Black 4862.

First Class Work at a
Medium Price.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 482

Pacific District Presses

Steffen J. Ber 175 Redford St.

Scraper, P. Gravel, Cal., cor. N & Pratt St
Hjort, N. O. Cor. 19th & Donovan Str.
Bellingham, Wash.

Christensen R. H. 135 State Street
Tacoma, Wn

Carlson, J. R. W.
1908-13 Ave., East Oakland, Cal.

Dale, J. O., Elvans, Wash.

Boys E. G. 2030 Lombard Ave, Everett, Wn
Stensberg O. 1608 Howard St.

San Francisco, Cal.

Hogart, O. 425 East 10th Street,
Phone: Scott 2133, Portland, Ore.

Harstad, S., Parkland, Wash.

Hellefson, O. G., Geneva, Idaho.

Holten, O. H., G. 623 Schiller Ave.,
Evanston, Wash.

Johansen, J. 304 J Str. Fresno, Cal.

Karson, W. A. 2106 Adeline St.,
Oakland, Cal.

Kielsen, G. J. O. Hayward, Cal. Per J

Ordal, O. J. 1016 Gladstone
Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Rebergen, R. Silverton, Oregon.

Stad, J. H., 1026 Minor Ave. Seattle, Wn

Sperati, G. H. 1005 So. R Str. Tacoma,
Wash.

Stattschel O. Parkland, Wash.

Stanton, J. W. Box 208
Newman, Cal.

Stenrud, G. W. 3408 18th Str.
San Francisco, Cal.

Therenga, G. R., Steamwood, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

Førlige nye afsluttede akademiet her en i alle henseender heldig vintertermin. Sagnet var større end noget foregående aar, og elevernes lid og opførelse har i det hele taget været meget god. Endsskjønt alle sædige værelser i bygningen var i brug, endog flere i „basementet," saa maatte dog mange elever indkvarteres hos private familier i nærheden af skolen. Mange af eleverne reiste ved terminens slutning til sine hjem eller ud paa arbejde, men der er ogsaa mange igjen, som skal fortsætte gennem vinterterminen. Endelig nye er ogsaa ankomne, iblandt andre Arne S. Hansen, der for flere aar siden graduerede fra skolens forretningskursus.

R. J. O.

En indbydelse af Mrs. N. J. Houg og Miss S. Peterson mødte alle skolens elever, de i Parkland boende pastorer, ep-pastorer og deres familier, Luren o. s. v., til en festlig sammenkomst paa P. H. H.

Den søndre del af gangen paa første gulv tjente som modtagelsesværelse og var smagfuldt dekoreret for anledningen.

Der og i Houg og Miss Petersons værelser tilbragte man saa nogle hyggelige timer med samtale, korsange, soloange, pianofoleer, en piano trio, et nummer af orkesteret, og tilslut forfriskninger.

Nylig havde P. H. H. lærere og elever anledning til i Tacoma at lytte til et meget interessant foredrag af den velskjendte E. Thompson Seton. Han tog os ud i skog og mark og lod os blise paa gamle og nye bejendte.

I South Bend var der den 10de dennes norsk luthersk gudstjeneste baade for- og eftermiddag. Presten lovere denne gang hos F. A. Johnsons, og middagsmad fik han hos P. Peterson. Mr. Johnson er fra Viki i Hamar dist. Norge, og Mr. Peterson er fra Kennebun, Trondhjems dist. Der er ogsaa en del nordlandinger, som har staaet sig ned i South Bend, saaledes J. Mikalson, B. Nelson med nogle andre. De er fra Kjærings, Nordland. Blandt disse er en ungdom, Andor Pedersen, broder af Mrs. Mikalson, syg og sengeliggende, lægen har sagt, han lider af langt fremstredt

læring. Den syge selv er ved godt mod, det han haaber ved Kristi blod at bli mere og mere beredt til den sidste korte reise. Gud styrke ham i dette haab for Jesu skyld!

E. Kelly, der i sin tid boede i Mantato, Minn., og nu har hjem i Cottonwood, Lyon Co., Minn., er for tiden paa en lang udflugt, har gennemreist en del af Californien, reiser nu her rundt Vestland, Tacoma, Seattle og Everett, før han lægger isei over fjeldene igjen. Han har to brødre, Mathias og Ole Kelly nær Franklia, Minn., som han ogsaa vil besøge paa samme tur. Den, som reiser meget, ser afsluttet. Saa ogsaa med Mr. Kelly. Men han maatte tilføje, sa han, at et vakkere sted end Parkland havde han ikke set paa hele sin lange reise. Og om dem, som bor her, hævde han, at de har gjort noget i at styrke her til, „de har sandelig gjort et fornuftigt valg." Og vi, parklandinger, har intet at sige derimod.

Et søster Mr. Kelly en lykkelig hjemreise. Og skulde ogsaa han med tiden vilde styrke herover, søster vi hem velkommen til selve Parkland.

En cigarette forarsagede i lørdags en brand, der afslagde værdier for \$100,000 i Dallas, Texas. En mand mistede en brændende cigarette i en olje lade og nu brænder det ustandfælig og man ved ikke raad at saa det sluttet. (Reform).

I krigsdepartementet er der opbevaret ca. 450 konserverede slag og faner fra borgerkrigens tid. Nu har en komite, som har med forbehold jager at gjøre enstemmig besluttet, at disse skal gives tilbage til sine respektive stater.

Denne beslutning er et nyt glædeligt bevis paa den bedre forståelse, som der nu hersker mellem sydstaterne og nordstaterne. Og der kan være mange mindes, som lærer sig om disse gamle, af selgen merkede slag — mindes, som det kan være gavnligt for begge parter at opvarme. De kan minde os om, hvad unionen har lovet, saa vi kan lidne os til en sand fædrelandsfølelse. De kan ogsaa minde om de særgelige følger af, at broer trives sig med broer, og saaledes saa manende og advarende med lignende misgreb i fremtiden.

G. G. Feland har søgt sin andel

af fogemøllen i Lake Bay, Wn., og skal ialtsald midlertidig styrke til Wilbur, Wn., hvor hans søster, Mrs. S. Jurgensen, bor.

Følgende fra „Ledger" kan atter vise, af hvad art de hemmelige selskabers „barmhjertighed" er. En Mrs. Nell e Bennett i Tacoma har søgt „The Macabees" for \$2,000, hendes mandes livsassurance. Da han blev funden med en revolver i haanden, nægter de at udbetale denne sum, da, som de siger, han uden tvil har begaaet selvmord. De søger saaledes ogsaa ved ansøgning om nyt forsikring at trætte hende ud, da hun ikke er rig nok til med kraft at kunne sære sin sag.

Nylig har en lærer professor, S. Williston ved Chicago universitet, udregnet, at om ca. 3 millioner aar vil menneskeslægten udde, og fugle vil to deres plads, som den herskende race.

Desværre, vi saar vel neppe opleve det.

En Arne Boche har i Pension's for april, en artikel, „The Increased Cost of Living," som er af stor interesse. I år kan følgende tal overværd at lægge merke til (tallene staa for saa mange procent): I de forenede stater bruges gennemsnitlig for en almindelig familie for mad 42%, for klar 14, husleje 13, brænde og lys 5%, møblement 3%, sterke drikke og tobak 3, sygdom og dødsfald 2%, religion 1.

Disse tal er baserede paa undersøgelser, som „The Labor Bureau" har foretaget i 25,440 familier.

Den 22de februar blev præsident Roosevelt og kejser Wilhelm II kreerede LL. D's af Pennsylvania universitet.

Kampen mod The Standard Oil Co., synes at skulle bli alvorlig. Den blev først for alvor optat af Kansas. Nu har Ill. sluttet sig til ved at tilbyde Kansas et statslaan paa \$100,000 rentefrit for 6 aar, saa de kan oprette et statsraffineri. Olieproducenter i W. Vir., det vestlige Penn., og østlige Ohio har ogsaa tilhæmt præsidentens indlæg i sagen, og leder Kansas sin flætte.

Arbejdsløsheden skal laar være mere almindelig end den har været paa længe. Allt hior var den i Frankrig 10 procent større end aaret forud. I London alene skal der være ca. 200,

000 som ikke kan saa arbejde. Naar her til kommer, at arbejdsløsheden er sat ned, mens priserne paa livsforbrødenhederne er gaaet op, saa forklarer det let den uren, som hersker blandt arbejderklassen i de forskjellige lande.

En gut sa engang til præsidenten for et af østens berømte colleges, at han syntes skoletiden var for lang, lærerne burde gjøres kortere.

Han fik det svar, at „da Gud bandede en eg, tog han hundreder af aar til at gjøre det; men da han bandede et græsstrå (straw), gjorde han det paa en 3-4 maanedes.

Betalt til Parkland lutherske Garnesjen.

Pastor R. J. Meland 50c. Anna G. Johnson \$4.50. En ubetalt fra Bis. #1. Mrs. Lunde, en guttetræ og et par bukser, 2 skjoler og 2 lommetæller. Mrs. Sættum, 9 yds. tel. De fattige børns tal, Gud vil gjøre tusendfold igjen!

Mrs. T. Larsen, Kassebet.

Bejendtajørelser for Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. O. W. Golden i skolehuset bagved den nye kirke paa hjørnet af Division & 3rd.

Hver søndag formiddag kl. 11 og hver torsdag aften kl. 8.

Søndags skole kl. 10 formid.

Lørdags skole kl. 10 formid.

Rindes forenings møder hver to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Biges forenings møder den sidste tirsdag i hver maaned.

Alle er indbudte til vore gudstjenester.

R E Anderson & Co

Real Estate

Mortgage Loans

Fire Insurance

Rental Agents

117 ELEVENTH ST

TACOMA - WASH